

РЕШЕНИЕ

№ 724

гр. *, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Таня Кунева

при участието на секретаря Мариана Ив. Маркова
като разгледа докладваното от Таня Кунева Гражданско дело № 20233110108446 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на К. И. К. ЕГН ***** против А. М. А. ЕГН ***** , с постоянен адрес: с. *, общ. *, обл. *, с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 45 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 6896,52 лева, представляващи имуществени вреди причинени при противозаконното отнемане на личният на ищеца автомобил марка „*“, модел „*“ с рег.№ *, с регистрация във Федерална Република *, на стойност 10 678 лева, с намерение противозаконно да го ползва, като е последвала повреда на превозното средство с причинена щета в размер на 6896.53 лева и същото е изоставено без надзор в с. *, общ. * обл. *, ведно със законната лихва върху тази сума считано от 23.02.2022 г. /датата на увреждането/ до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът твърди, че с влязла в сила присъда на 01.06.2023 г. по НОХД № 231/2022 г. по описа на ВРС, ответникът е бил признат за виновен в това, че на 23.02.2022 г. в с. *, общ. *, обл. *, противозаконно отнел чуждо моторно превозно средство - лек автомобил марка „*“, модел „*“ с рег.№ *, регистрацията е във Федерална Република *, на стойност 10 678 лева от владението на К. И. К., без негово съгласие с намерение противозаконно да го ползва, като е последвала повреда на превозното средство в размер на 6896.53 лева и то е изоставено без надзор в с. *, общ. *, обл. * и отнемането е извършено в пияно състояние, като концентрацията на алкохол в кръвта е 2.36 на хиляда, поради което и на основание по чл.346, ал. 2, т.1 и т. 2, вр. ал.1, вр. чл. 54 от НК му налага наказание „Лишаване от свобода“ за срок от ЕДНА ГОДИНА, което на основание чл. 373, ал. от НПК, вр.чл.58а, ал.1 от НК

намалява с една трета. Сочи, че с това деяние на ищеца са причинени имуществени вреди в размер на 6896,52 лева, които не са възстановени от ответника. По тези съображения моли за уважаване на иска.

В съдебно заседание ищецът лично и чрез процесуален представител поддържа предявеният иск и се моли за уважаването му. Настоява се, че с извършените плащания от ответника е погасена единствено законната лихва, но не и главницата, която се дължи.

В срока по чл. 131 от ГПК не е депозиран писмен отговор от ответника.

В открито съдебно заседание ответникът се явява лично и признава фактите, на които се основава иска. В хода по същество моли за приспадане на вече заплатените суми.

Настоящият съдебен състав на ВРС като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните, а и от представените по делото доказателства се установява, че влязла в сила присъда на 01.06.2023 г. по НОХД № 231/2022 г. по описа на ВРС, ответникът е бил признат за виновен в това, че на 23.02.2022 г. в с. *, общ. *, обл. *, противозаконно отнел чуждо моторно превозно средство - лек автомобил марка „*“, модел „*“ с рег. № *, регистрацията е във Федерална Република *, на стойност 10 678 лева от владението на К. И. К., без негово съгласие с намерение противозаконно да го ползва, като е последвала повреда на превозното средство в размер на 6896.53 лева и то е изоставено без надзор в с. *, общ. *, обл. * и отнемането е извършено в пияно състояние, като концентрацията на алкохол в кръвта е 2.36 на хиляда, поради което и на основание по чл. 346, ал. 2, т. 1 и т. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 54 от НК му налага наказание „Лишаване от свобода“ за срок от ЕДНА ГОДИНА, което на основание чл. 373, ал. от НПК, вр. чл. 58а, ал. 1 от НК намалява с една трета.

С протоколно определение от 09.02.2024 г. е отделено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че на ищеца са причинени имуществени вреди в размер на 6896,52 лева.

От представените по делото платежни нареждания се установява, че ответникът е заплатил на ищеца сумата от 2330 лв. - на 02.08.2023 г. , 13.09.2023 г., 12.12.2023 г., 22.01.2024 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск намира правното си основание в разпоредбата на чл. 45, ал. 1 от ЗЗД. В тази императивна правна норма е залегнал основаният принцип в правото да не се вреди другиму (*neminem laedere*).

За основателността на иска по чл. 45 от ЗЗД е необходимо ищецът да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на деяние (действие или бездействие), неговата противоправност, настъпилите вреди по вид и размер, причинна връзка между деянието и

вредоносния резултат. Вината на дееца се предполага до доказване на противното от последния, по аргумент от чл. 45, ал. 2 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд се ползва със задължителна за гражданския съд сила относно авторството, противоправността и вината, в които предели съдът е длъжен да приеме за доказани предпоставките на чл. 45 от ЗЗД. Обвързващият характер на присъдата, се отнася до всички установени от наказателния съд елементи на престъпния състав.

В случая установените от наказателния съд имуществени вреди са заявени пред гражданския съд с иска по чл. 45 от ЗЗД. Престъпният резултат включва конкретен вид имотна вреда и нейния размер, които са част от обективната страна на престъплението.

Следователно, с присъдата на наказателния съд безспорно се установява противоправността на деянието, настъпилата вреда по вид и характер, вината на дееца и причинно-следствената връзка между тях. Ето защо и предявеният иск за запалащане на причинените на ищцата имуществени вреди се преценява от настоящия състав като доказан по основание.

С оглед изложеното и аксесорния характер на претенцията по чл. 84, ал. 3 вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД за основателно се преценява искането за присъждане на законната лихва върху претенцията за имуществени вреди от датата на увреждането – 23.02.2022г. до окончателното плащане.

В случая обаче в хода на процеса са представени доказателства за извършено плащане в хода на процеса в размер на 2330лв.

На основание чл. 235, ал. 3 ГПК същото следва да бъде съобразено от съда към датата на приключване на съдебното дирене – 09. 02.2024 г.

Ето защо изчислена с лихвен калкулатор аксесорната претенция от датата на увреждането до приключване на съдебното дирене възлиза на сумата от 1561,82лв., поради което задължението за заплащането е погасено до тази сума.

Предвид извършеното плащане на 2330 лв. и след погасяване на мораторната лихва до сумата от 1561,82лв., остатъкът от 768,18лв. следва да се приспадне от главницата от 6896,52лв., или дължимата сума се равнява на 6128,34лв.

По изложените съображения искът се преценява за основателен до размера от сумата от 6128,34лв. и следва да се отхвърли до претендирания

размер от 6896,52лв. , поради извършеното плащане в хода на процеса.

С оглед на това мораторната лихва по чл. 84 ЗЗД следва да се присъди върху остатъка от главницата от 6128,34лв. от датата на приключване на съдебното дирене пред първа инстанция -09.02.2024 г. до окончателното плащане, като за периода от 23.02.2022 г. до 09.02.2024 г. за сумата от 1561,82 лв. следва да се отхвърли.

Независимо от изхода на спора, съдът намира, че в тежест на ответника следва да бъдат възложени сторените от ищеца разноски. Това е така, тъй като с поведението си ответникът е станал причина за инициране на производството предвид извършеното плащане на дълга след депозиране на исковата молба. Ето защо в полза на ищеца се следва сумата от 1375,87 лв., от които 275,87 лв. за заплатена държавна такса по предявените искове и 1100лв. адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. М. А. ЕГН *****, с постоянен адрес: с.*, общ.*, обл.* **да заплати** на К. И. К. ЕГН *****, с адрес гр. *, ул. *, **сумата от 6128,34лв. /шест хиляди сто двадесет и осем лева и тридесет и четири стотинки/**, представляващи **имуществени** вреди причинени при противозаконното отнемане на личният на ищеца автомобил марка „*“, модел „*“ с рег.№ *, с регистрацията във Федерална Република *, на стойност 10 678 лева, с намерение противозаконно да го ползва, като е последвала повреда на превозното средство с причинена щета в размер на 6896.53 лева и същото е изоставено без надзор в с.*, общ. * обл. *, ведно със законната лихва върху тази сума считано от 09.02.2024 г. до окончателното изплащане на сумата, **на основание чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, КАТО ОТХВЪРЛЯ** исковите за разликата над присъдената сума от 6128,34лв. **до претендирания размер от 6896,52лв.** , както и за мораторна лихва за периода от 23.02.2022 г. /датата на увреждането/ до 09.02.2024 г./приключване на съдебното дирене пред първата инстанция/.

ОСЪЖДА А. М. А. ЕГН *****, с постоянен адрес: с.*, общ.*, обл.* **да заплати** на К. И. К. ЕГН *****, с адрес гр. *, ул. *, **сумата от 1375,87 лв.** (хиляда триста седемдесет и пет лева и осемдесет и седем стотинки), представляваща сторените по делото съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – *: _____